

2 0 1 1.

Világosság és Élet

a hatvani Egyházközség lapja

KARÁCSONY

Jézus valóságos ember, a mi embertestvérünk !

Napjainkban, sajnós, divattá vált Jézus alakjának téves megrajzolása. Például azt mondják: Jézus forradalmár volt, vagy, hogy csak zsidó rabbiként működött. Hála Istennek, nem az ilyen rövid életű hipotézisek alapjára épült a keresztény hit, hanem azt látjuk, hogy Isten önátadása valósult meg a Fiú Jézus Krisztus és a Szentlélek által, akik áthatják az egész világot és az emberiség történelmét. Amennyiben ezt elfogadjuk, ebből érthetjük meg, hogy Jézus valóságos ember, a mi ember testvérünk. Az Ő élete nem csupán egy ember élete, hanem egy Istenember élete. Az Istenember fájdalmas, de gyönyörű, boldog élete, mely a bűnt kivéve, mindenben hasonló volt a mi emberi életünkhöz. Jézus életével és halálával megmutatta nekünk, hogy milyen az Isten, és hogy ki az ember. Ezért mondhatjuk, hogy Jézus az emberi életünk alapja és minden reményünk forrása. Jézus Krisztus valóságos embersége azt mutatja: nem látszat - teste volt, hanem valódi teste. Hiszen azt olvassuk, hogy fogantatott, született, édesanyja pólyába takarta. Simeon karjaiba vette. A nyolcadik napon körülmetélték, evett, ivott, elfáradt, könnyezett, lábát mosták, kezét átszegezték, átszúrt oldalából vér folyt, holt testét sírba helyezték stb. Még ide tartoznak azok a kijelentések is: „Test szerint közülünk származik.” (Róm 9,5). vagy: „Egy a közvetítő Isten és ember között: az ember Krisztus Jézus.” (1Tim 2,5). „Tapogassatok meg és lássátok! A szellemnek nincs húsa és csontja, de mint látjátok, nekem van” (Lk 24,31).

Jézus Krisztus teste engedelmes eszköze volt lelkének, amely úgy és akkor hathatott rá, ahogy és amikor akarta. Sokszor érvényesítette lelkének isteni erejét; amikor több esetben is megmutatta csodatevő isteni hatalmát. Szent Iréneusz ezt úgy értelmezi, hogy „az emberré lett Isten magáénak tudja, és feltámadása után fokozatosan uralma alá vonja a mindenséget, és elvezeti a megdicsőülés állapotára. Isten azt akarta, hogy Jézus emberségében mutatkozzék meg számunkra, hogy milyen akar Ő lenni hozzánk, és hogy mit vár el tőlünk a vele való és egymás közti kapcsolatunkat illetően. Jézus Krisztusban jegyezte el magát az Isten az emberiség minden problémájával, egyéni és közösségi problémájával kapcsolatban is. Benne áldást és egyben ígéretet kapott az egyes ember és az összemberiség minden olyan törekvése, amely a teljes igazság és az önzetlen jószág megvalósítására irányul. Nemcsak példakép Jézus, hanem Isten emberszeretetének minden másnál nagyobb bizonyítéka, továbbá az emberségében kiérdemelt isteni kegyelem állandó folyósítója és az emberiség sorsára vonatkozó reményeink biztosítéka. A megtestesülés misztériumával az emberiség sorsa véglegesen hozzá kapcsolódott Istenhez. Isten Fia emberként jött el közénk. Becsüljük meg Jézust, és ne utasítsuk vissza! „Orvosra volt szüksége természetünknek, mely betegségben sínylődött. Fölemelőre szorult az ember, aki elesett. Elevenítőre szorult az, aki kiesett az életből. A jóhoz visszavezetőre szorult az, aki elveszítette a jóban való részesedést. A világosság jelenlétére szorult az, akit sötétségbe zártak. Megváltót keresett a fogoly, támaszt a megbilincselte, szabadítót az, akit a rabszolgaság igája görnyesztett. Vajon értéktelen és jelentéktelen dolgok - e ezek, melyek arra indították Istent, hogy leszálljon emberi természetünk meglátogatására, amikor az emberiség oly nyomorúságos és szerencsétlen állapotban volt?” (Nisszai Szent Gergely)

**A mi embertestvérünk eljött közén, ezért kívánok, örömteli, kegyelemben gazdag
Karácsonyt,
és Boldog Új Esztendőt, kedves Mindnyájuknak és Családtagjaiknak!**

Koza József prépost, kanonok plébános

Isten áldása legyen velünk mindig!

MIT ÉR NEKÜNK ISTEN, ÉS MIT ÉR NEKÜNK JÉZUS?

Nézzük csak meg, hogy mit ér nekünk Isten és Jézus? Rájuk tudom - e áldozni az időmet? Fontos – e Isten, Jézus számomra? Sokan azt érzik, hogy se erre, se arra nincs idő. Mondják is, időből mindig, kevés van. Igazán az mutatja meg, hogy kik vagyunk, hogy mire szánjuk időnket. Szánsz – e időt Istenre, Jézusra? Mennyi időnk van Rájuk? Ha valakit szeretünk, akkor szánunk rá időt. Minél jobban szeretünk valakit, annál több időt töltünk vele. Azon mérhető le, mennyit ér nekünk Isten, Jézus, hogy mennyi időt töltünk velük. Ha nincs időnk imádkozni, ha nincs időnk Bibliát olvasni, szentmisére menni, az azt mutatja, hogy nem szeretjük eléggé Istent, Jézust. Nem sokat érnek Ők nekünk...

Viszont sokat jelentenek nekünk, ha elhagyjuk azt, aminek Ők nem örülnek, de megtesszük azt, ami számukra kedves. Ha valakit szeretünk, akkor a kedvében járunk, lemondunk dolgokról és keressük azt, amit szeret. Például, át tudja formálni valakinek az életét, magatartását, jellemét egy nagy szerelem, egy jó házasság, amiben nem nehéz lemondani rossz szokásainkról. Mindig megéri lemondani önzésünkről, és a szeretett társhoz alkalmazkodni. Mennyire vagyunk hajlandók Istenhez, Jézushoz alkalmazkodni? Mennyit érnek nekünk Ők? Mennyit ér nekünk a *mi emberi megváltásunk*? Mert mindez azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr a próféta által mondott: Íme, a Szűz gyermeket fogan és fiút szül, és az Emmánuel nevet adják neki, ami azt jelenti: "Velünk az Isten". (Mt1,18) A 2011. év elég bizonyítékot ad arra, hogy belássuk, nekünk Jézus szüntelen jelenlétére van szükségünk, sőt, az kell, hogy bennünk, a szívünkben lakjon. Töltse el az értelmünket, irányítsa a szavainkat, tetteinket, szeretetünket.

Ha jobban szeretnénk Istent, Jézust, akkor bensőségesebbek és őszintébbek lennének emberi kapcsolataink is. Akkor kevesebb lenne a súrlódás. Nagyobb tisztelettel lennénk a megfogant, megszületett gyermekekkel szemben, és az élettől lassan búcsút vevők irányában. Ha minden napunkat abban a tudatban kezdenénk, hogy velünk az Isten, nem lenne annyi lelki beteg, szorongó, depressziós, szenvedélybeteg, rémálmoktól vergődő ember. Ha mindennap magunkhoz vennénk az Oltáriszentséget, akkor egy szebb élet, boldogság valósulna meg minden szinten, és az egész világ másként nézne ki. Na, ezért van nekünk szükségünk a testté lett Igére, Jézusra.

Ahhoz, hogy a világ ne pénzuralomról, vásárlásról, hitelekről, háborúságról és versenyről szóljon, Jézus Krisztusra van szükség. A bűnbocsánatot hirdető Isten Fiára, aki értünk élt és meghalt. Ő, mindvégig szeretett. Másokért, értünk tett mindent. Csak ilyen áldozatkész szeretet képes ma is az életet, világot jobbá tenni. Nem tudom gondolkodtak - e már azon, miért akarták hosszú évtizedeken át visszazorítani Jézust és az egyházat? Miért bántotta az uralmon levő ideológiát Jézus Krisztus személye? Azért, amiért személyes életünkben is háttérbe szorult. Mert Jézus megjelenésével kiderül, milyen sivár, tápanyaghiányos az egész életünk. Rá kellene végre jönnünk, azért rossz és nehéz az életünk, mert hiányzik belőle a szeretet, a megbocsátás, a helyes értékítélet.

Természetesen van megoldás életünk sötét oldalára, és az Jézus. Őt lehet magunkhoz venni, lehet Általa megerősödni, mert Ő az élet kenyere. Betlehem neve is ez: a kenyér háza.

Amikor, és ahol, Jézus irányító szerepet kap, ahol az Ő tanítását tisztán hirdetik, ott nincs többé etikátlan, torz szemlélet, és merik a bűnt, bűnnek nevezni. Bizony, nekünk Jézus kell, mert senki sem tud úgy tanácsot adni vagy vigasztalni, szeretni, ahogyan Ő teszi. Jézus azt is tudja, hogy mi mindig keresünk egy ajtót, amin keresztül át lehet menni a másik világba. A tökéletesbe, a soha el nem múlóba, ahol sem könny, sem betegség, sem bűn, sem fájdalom nem lesz többé. Tehát, Jézus ismer minket, a szükségleteinket, a vágyainkat. Ő mindent tud rólunk. Karácsonykor közénk jön, húsvétkor legyőzi a bűnt és a halált. Nélküle elveszettek lennénk. Testvér! Közösén gondolkodjunk el újra azon:

Van szükségünk Jézusra?

Szt. Ágoston mondta: „Ha valaki látni akarja az Istent, ne menjen messze földre Istent keresni. Térjen be saját szívébe. Ha abban szeretet honol, akkor ott - amennyire ez a földön lehetséges - megláthatja az Istent.”

Hogyan nézzük a jövőnket?

Van idő, amikor hirtelen fontos lesz számunkra a jövő. Tudni szeretnénk, mi vár ránk, mi következik. A jövő ismeretlen, sajnos még a holnapi napról sem tudjuk, milyen lesz. Az emberek nagy részét, nehezen lehet rávenni arra, hogy változtasson, mert ahogyan él, az nem biztos, hogy jó a jövőre nézve. És olyan is akad elég sok, aki nem törődik a jövőjével. Jézus minket mozgósítani akar, változásra serkent mindig, mert Ő tudja, mennyire fontos az az időszak amelyben élünk, mert ebben az időszakban készülhetünk fel a jövőre.

A jövő várása hozhatja mozgásba az ember életét. Most, hogy itt van az év legszentebb időszaka a Karácsony, sokan hazatérnek szeretteikhez, ha csak egyetlen napra is, hogy átéljék a szeretetet és az együvé tartozás örömét. Ilyenkor mindenki érzi, hogy lelke minden fájdalomra megenyhül. Minden ember megérezheti, hogy Karácsonykor, valami ismét életre kell szívében. Valami nagy ősi titok. Valami, amit csak a szívben lakozó JÉZUS ismer: A számunkra ismeretlen jövőt, hogy van valami, amit a mi emberi életünk nem lát meg, nem ismer igazán, de biztosan van, hiszen itt van a szemünk előtti homályban. Ilyenkor a szívében valóban érzi mindenki, hogy az isteni áldás mindenki életére Jézussal eljött. Az ember, ha nem ismeri a jövőt, ha nem ismeri hová mehet a földi élete után, ki is maradhat abból a boldogságból, amire Isten teremtette. Jézus jött és jön, hogy megtanítsa a jövőt látni, és járni a szeretet és a béke útján. A karácsony csodája az, hogy járható az út Isten és egymás felé! Jézus megszületett, azért mert az Isten találkozni akar velünk. A jelenben és majd a jövőben is olyan Istennel élhetünk, aki alázatos, aki megközelíthető, aki szeret, és irgalmas. Sem a pogány világ vallásai sem a zsidóság nem így gondolkozott az Istenről. Az Isteneket nem szokták ilyen jelzőkkel illetni, hogy alázatos, megközelíthető, szeret, irgalmas. A földre látogató Isten nem viharos forgószélben vagy mindent elnyelő tűzben érkezett el hozzánk. Felfoghatatlan, hogy a mindenség Alkotója egy apró kis gyermek, Jézus személyében jött el erre a világra. Isten meglepő módon csecsemőként, istállóba érkezett meg egy olyan nép közé, amely nem mert kimondani a nevét. Jézus személyében Isten megtalálta a módját, miként lépjen kapcsolatba az emberekkel úgy, hogy a félelem lehetőségét is kizárja. Meglepő az is, hogy Isten kiszolgáltatottá teszi magát, és ott jelenik meg, ahol senki sem gondolta volna. Betlehem városában, egy piciny kis falucskában születik majd meg. Akkor is nagyon kevesen voltak, akik komolyan vették. Ott és akkor jelent meg Jézus, amikor és ahol senki nem gondolta volna. A karácsonyból kétségtelenül levonhatjuk a következtetést, hogy Isten a kiszolgáltatottak felé hajlik, még akkor is, ha ez a világ csak a gazdagokat és hatalmasokat tiszteli. A legmélyebb nyomorúságot vállalta Jézus azért, hogy minket a legnagyobb dicsőségbe jutasson a hitünk és az Isten parancsainak megtartása által. Jézus ott jelent meg, ahol a reménytelenség és a kilátástalanság a legnagyobb volt. Azoknak jelentek meg az angyalok, és azoknak vitték a jó hírt először, akik maguk is megvetettek voltak, a társadalom kivetettjeinek, a pásztoroknak, a messziről jött bölcseknek, akiket senki sem ismert. Jézus azért jött, hogy a világot üdvözítse. Az angyal azt mondta Máriának Jézus fogantatásakor, hogy Jézus fogja a világot megváltani és megszabadítani. Az emberek legnagyobb gonoszága, hogy nem hisznek Istenben és Isten üdvözítő szeretetét, kegyelmét, amit az Isten Jézus által ajándékba kap, nem fogadják el. A mennyországi életünk, jövőnk biztosított lehet, Isten megajándékozhat vele mindnyájunkat, (bár nem érdemeljük meg) ha megbánjuk, meggyónjuk bűneinket . A jövőt látva, és annak érdekében éljük életünket!

Soha ne legyünk bizalmatlanok Istennel szemben! Higgyük el, hogy Ő nem felejtkezik el a családunkról, a szeretteinkről, az egészségünk kérdéséről, problémáinkról, a munkánkról, a jövőnkről. Biztosak lehetünk abban, hogy mindaz, ami nekünk fontos, az az Istennek is fontos! Ne elégedjünk meg csak a világ által kínált dolgokkal. Isten sokkal többet kínál: egy örökkévaló boldog életet. Jézussal találkozáskor találjuk meg életünk értelmét, és ahogyan Jézus tudta szeretni az Atyát, tudjuk mi is Istent szeretni, dicsőíteni, magasztalni és így menjünk tovább a jövő felé.

MI A FONTOS AZ ÉLETÜNKBEN?

A hétköznapi rohanása elvonja a figyelmünket. Nagy a nyüzsgés, végigrohanjuk a napot. Este pedig egyszerűbb a számítógép vagy a tévé elé leülni és elfoglalni magunkat valamivel, hogy esetleg ne kelljen a bennünk felmerülő kérdésekkel foglalkozni. Mégis motoszkál belül a kérdés: Mi is az értelme életünknek? Hogyan éljünk, hogy boldogok legyünk? Tudjátok, én nem hiszem, hogy akkor leszünk boldogok, ha még több autónk, ruhánk, limlomunk, vagy elektromos kütyünk lesz. Úgy gondolom, hogy mindannyian arra vágyunk, aki a betlehemi barlangban megszületett. Arra vágyunk amit a Szűz Mária karjaiban simuló kisgyermek Jézus mosolya jelent: biztonságra, szeretetre, egymást átkaroló jóságra! Szükségünk van, Szűz Mária egy életre kimondott alázatos igenjére, Szent József megbízható férfiúi hűségére, ki gondoskodó jósággal tekint Isten gyermekére. Nekünk ma a család melegére, megértésre, elfogadásra, a ránk ragyogó tekintettel felnéző kisdedekre, ifjúságra van szükségünk.

Az embert Isten teremtette, és a teremtés révén az ember annyira kötődik Teremtőjéhez, hogy igazán boldog nélküle nem lehet. Szent Ágoston ezt így fogalmazta meg: „Nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik Benned, Istenünk!” Isten annyira szereti az embert, hogy már azonnal a bűnbeesés után megígérte a Messiást, a Megváltót, és az idők teljességében el is küldte, emberré lett. Azóta az ember keresi Istent, és hajlamos mindent megtenni azért, hogy közelébe férközzön. Ahhoz, hogy közelebb kerüljünk a mi zárt véges világunkból Istennek teljessége felé, az első lépés az, hogy valahogy le kell győznünk önmagunkat, és egyet lépnünk kell felfelé. Mindezt jól tudjuk, ez nagyon nehéz. Érezzük, hogy le kellene tenni terhünköt, mert így anyagiasságunkban, földiségünkben megmaradva nem lehet az Isten felé menni, és így nem lehet élni, teljes boldog életet. El kell indulnunk tehát, valahogy lépnünk kell Isten felé... Sajnos a helyzet az, hogy mi nem akarunk ettől a földtől, a mindennapi életünktől függetlenül boldogok lenni. Mi, itt, ezen a földön, ebben az életben, a körülöttünk és bennünk lévő gyarlóságok ellenére akarunk boldogok lenni. Tehát ez a lépés, amit Isten felé meg kellene tenni, ezért lesz nagyon is nehéz. Úgy akarunk itt ezen a földön boldogok lenni, hogy közben tudjuk, hogy a földi életben, lehetetlen a teljes boldogság.

Karácsonykor megfoghatóvá, tapinthatóvá, érinthetővé vált, Aki, és ami, felülről jött és a mai napig jön, Jézus Krisztus és az általa adott kegyelem. Ezért kell olyan közel mennünk Jézushoz, hogy az érintése, a szeretete kézzel fogható, legyen számunkra. Nem elég csak beszélni róla, nem elég csak érezni Őt, nem elég csak következtetni létére, hanem most meg lehet, meg kell érintenünk! Ne mondd azt, hogy ez lehetetlen, nem tudod megtenni. Hidd el, nem képtelenség oda futni odatolakodni Jézushoz, nem képtelenség Vele beszélni. Menj csak a közelébe és meglátod, meg fog gyógyulni a lelked. Ha csak egy kicsi remény is van benned, menj Jézushoz, mert lehet, hogy életednek egyetlenegy lehetősége ez a mai nap. Igen! Fel kell kelnünk és most minden erőnkkel meg kell keresnünk, és rá kell jönnünk, hogyan is érinthetnénk meg Istennek földi jelenvalóságát Jézusban! Talán éppen csak egy leheletnyi érintésről van szó, hogy boldog legyél... Ha valaki átadja az életét Jézusnak, akkor megtapasztalhatja, hogy minden megváltozik. Nem a külső körülmények változnak meg, azok sokszor ugyanazok maradnak. De az ember belső, lelki életében be fog következni a teljes változás. Eggyé válhat az ember az Istennel. Mert az egység azt jelenti, amikor két személy egyfelé néz, közös a célja, együtt gondolkozik, és beszél. De mindezt képtelenek vagyunk addig, amíg a saját szívünkben nincs egység, amíg a saját szívünk megosztott, sokcélú. Életünk legfőbb célja, legyen az Isten, az Ővele való élet, az Ő akaratának keresése, megélése. Ezek jelenthetnek ma is egyedüli megoldást a gazdasági, a társadalmi, és mindannyiunk életére. Adja Isten, hogy sokunk élete változzék ma is Jézus megelégedett szeretetének megtapasztalása és továbbadása által...

Ő, aki emberként született, mint mi,
és akit Megváltónak nevezünk,
Ő kísérelje életünk útját.
Váltson meg az élet félelmétől
és a haláltól való rettegéstől.
Legyen velünk mindig a Megváltó,
aki emberi életünk védelmezője
és oltalma.

